

KANADSKÉ LISTY

No. 5, Vol. 11
May-květen 1977.

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

Zprávy z Kanady: Kancelář kan.ministerského předsedy ujistila prof.V. Krajinu /v odpovědi na jeho naléhavý dopis týkající se porušování helsinské smlouvy dnešní pražskou vládou/, že kanadská federální vláda "odsuzuje všechny případy porušování helsinské smlouvy". Přípis docenta Krajiny byl postoupen fed.ministerstvu zahraničí, aby sloužil za podklad postoje, který zaujme kanadská delegace během blížících se jednání v Bělehradu. Na této konferenci se bude zkoumat, které státy helsinské úmluvy dodržují a které na ně kašlou.-- Prof.Krajina poslal také naléhavý dopis fed.ministru spravedlnosti Hon.R.Basfordovi, v kterém se přimlouvá za to, aby kanadská delegace v Bělehradu zaujala nekompromisní postoj v otázce základních lidských práv v dnešním Československu. Prof.Krajina se domnívá, že taková zásadní akce kanadské vlády - zesílená stanoviskem vlády americké, by mohla vést k pronikavé změně politické atmosféry v ČSSR a k větší svobodě jejích občanů.--Neúnavný komentátor listu "Toronto Sun" Lubor Zink upozorňuje ve svých článcích na proradné taktiky světového komunismu. V článku "Détente as a weapon" /27.4./ dokazuje, že Kreml dokázal proměnit helsinskou smlouvu v nástroj psychologicko-ideologické války proti Západu. Krajina Zink navštívil nedávno Jižní Korej a Taiwan.--Nedávný televizní pořad o bádáních na dalekém severu Kanady konstatoval, že se tam na kanadském území nachází sovětská výzkumná stanice. Bude zajímavé, jak se Ottawa vypořádá s tímto problémem.--V současných kanadských poštovních předpisech je zajímavá maličkost: není dovoleno posílat do ČSSR jakoukoliv literaturu tištěnou v arabštině.--V Thunder Bay, Ont. vychází revue "Northern Mosaic", která vhodnou formou / v anglickém jazyku/ informuje o činnosti tamních etnických skupin. Nejaktivnější je tamní skupina finská.--Novým fed.ministrem pro multikulturní záležitosti se stal Hon.J.Guay, který pochází z provincie Manitoba.--Doporučujeme našim čtenářům znamenitou zeměpisnou revue "The Beaver", Magazine of the North. Vychází čtvrtletně a předplatné /\$5/ lze poslat na adresu: Hudson's Bay Co., 77 Main St., Winnipeg, Man. R3C 2R1. /U kolébky této společnosti v r. 1670 stál syn českého krále Bedřicha Falckého, princ Rupert./--Toronto Humane Society staví nový útulek pro domácí zvířata bez domova. Kdo má rád zvířata a chtěl by přispět, dary se posílají na adresu: Toronto Humane Society Building Fund, 121 Richmond St.W., Suite 506, Toronto, Ont. M5H 2K2.--Canada Ethnic press Federation konala svůj sjezd v Torontě v březnu za účasti zástupců 80ti publikací. Novým předsedou federace byl zvolen dr.J.Kage, redaktor "J.I.A.S.News" z Montrealu.--Za rok 1976 se do Kanady přistěhovalo 149.429 osob. Nejvíce jich bylo z V.Británie /21.548/, z USA /17.315/ a z Hong Kongu /10.725/. Následují: Jamajka, Libanon, Indie, Filipíny, Portugalsko, Itálie.

Svobodný svět: Tisk západního světa věnoval soustavnou pozornost situaci v ČSSR, zvláště pokračujícímu šikanování signatářů Charty 77, resp. občanů, kteří odmítli podepsat tzv.Anti-Chartu. /Na příloze přinášíme důkaz, jak prof. Urban byl vyhozen ze zaměstnání za tento "hřích".--Nad otevřeným hrobem dr. Patočky v Praze byl policií zatčen jeho přítel dr.Jiří Němec, na Hlavním nádraží bylo policií zadrženo 80 truchlících a pražské květinářské podniky odmítly dodat objednané květiny /zřejmě na příkaz "shora"/ - tyto zarážející zprávy přinesl rakouský list "Stern".--Britský rozhlas vysílal v dubnu 2 hry Václava Havla. Přeložila je Věra Blackwellová. Kritik listu "Daily Telegraph" označil obě hry za vynikající.--Zákon ve státě Ohio zakazuje jízdu bicyklem na chodcích.--V rozhovoru s reportérem rakouského listu "Presse" prohlásil A.Amalrik, že největší nadějí občanů v zemích porobených komunisty je pevný postoj amerického presidenta Carter-a v souvislosti s obnovením základních lidských práv všude ve světě.--Během světového mistrovství v ledním hokeji ve Vídni požádalo o asyl 30 čs.občanů. /Zájezd na 3 dni stál 3.000 Kčs. Na hranicích byly přísné prohlídky a u koho čs.pohraničníci našli doklady, toho do Rakouska nepustili./--Soud v L.Angeles schválil pohřbení milionářky v jejím autě Ferrari, jak stanovila ve své poslední vůli.--Britský spisovatel Tom Stoppard s přáteli sestavil petici za propuštění Václava Havla z čs.vězení, získal pro ni 1.220 podpisů prominentních Britů a pokusil se o audienci s čs.velvyslancem v Londýně. Nebyl přijat./Petice byla později poslána doporučenou poštou./--Rakouský kancléř Kreisky odmítl protest pražské vlády týkající se sjezdu sudetských Němců ve Vídni; prohlásil, že je absurdní, když Praha označuje účastníky sjezdu za nebezpečné revanšisty po té, co jim dovolila návštěvu ČSSR./Podle odhadu rakouského tisku jelo se 90% delegátů sjezdu v autobusech-před zahájením jednání ve Vídni-podívat na své bývalé domovy./--U Bamberku v NSR přistál čs.letoun typu Omelka. Pilot s rodinou požádal o politický asyl.--Podle oficiálních švýcarských statistik přišlo v letech 1965 až 1976 o život následkem nehod v zaměstnání celkem 966 cizích dělníků.

Vážně zraněno při práci bylo 13.552 dělníků. Tyto cifry byly i samotnými Švýcary komentovány v tom smyslu, že se cizí dělníci i svou krví zasloužili o výstavbu Švýcarska a že není správné, když se jim dnes hrozí deportaci ze země.--V NSR byla ustavena obchodní společnost se základním kapitálem 18ti milionů dolarů. Pokusí se zvednout z mořského dna tresor lodi "Titanic", v kterém jsou prý šperky v hodnotě 130ti milionů dolarů. Loď leží v hloubce dvou mil. Potopila se v r. 1912 po srážce s ledovcem a při tom zahynulo 1.500 lidí.--V Mnichově byl za vzdušné pirátství odsouzen čs.uprchlík Rudolf Bečvář. Dostal 8 let.--Časopis "Playboy" přinesl článek o existenci početných skupin komunistických sabotérů ve všech západních zemích, kteří jsou připraveni přikročit k akci v případě válečného konfliktu. Nejpočetnější síť komunistických záškodníků má NSR, Francie a Holandsko.--V Anglii zemřel brig.gen.H.Strong, býv.britský vojenský přidělenec v Praze. Považoval mnichovskou dohodu za hanebnou chybu britské diplomacie.--Došla také zpráva o náhlé smrti britského poslance a přítele svobodného Československa Sir P.Kirk-a, 48.--Jiří Pelikán vydal v NSR své paměti. Kniha má 332 stran, stojí 29.80 DM a vyšla v nakladatelství S.Fischer Verlag, německy. /Na českém vydání se pracuje./--Ve Stockholmu přistálo sovětské letadlo s 22 osobami na palubě. Jeden z pasažérů ihned po přistání požádal o politický asyl. Sovětské úřady ho označily za vzdušného piráta. Byl litevského původu.--Revue "Problems of Communism" přinesla zajímavý článek "Détené and Soviet Dissidents". V článku se tvrdí, že Kreml nepodceňuje význam Demokratického hnutí v SSSR, které má kolem 100.000 stoupenců. Ač není formálně organizováno, těší se značné pozornosti KGB.--Býv. přední čs.komunista Karel Kaplan poskytl interview západním novinářům ve svém mnichovském bytě; pochlubil se, že mu povolení k vystěhování dal loni sám ministr vnitra Jaromír Obzina a že se mu od té doby podařilo propašovat na Západ na 14.000 různých tajných dokumentů z archivu KSČ. Má prý důkazy, že Stalin v r. 1952 plánoval obsazení záp.Evropy, že čs.ministr zahraničí Jan Masaryk byl v březnu 1948 zavražděn agenty sovětské tajné služby, že Dubček byl během cesty do Moskvy po 20.8.68 omámen zvláštními sovětskými jedy a že N.Field byl sovětským agentem.

Z okupovaného Československa: Slovenský spisovatel Dominik Tatarka odmítl odvolat svůj podpis na Chartě 77 přes nátlak úřadů a po té, co byl v Praze poraněn neznámým autem. Jiný signatář Charty prof.Milan Kusý byl zbaven místa příručního v knihkupectví.--Na Sjezdu slovenských spisovatelů vystoupila státněc spisovatelka Hana Ponická a zastala se všech umlčených kolegů. Jsou to zejména:D.Tatarka,P.Karvaš,L.Ťažký,A.Kalinová,A.Varenčík,J.Špitzer,R.Kaliský,S.Moravčík,F.Andrášek,C.Štítnický,J.Vanovič,M.Gáfry,Z.Solivajová,M.Kusý,F.Cádra,J.Bžoch,P.Hrúz a J.Rozner. Její projev nebyl zveřejněn; vyšel ale v pařížském listu "Le Monde".--Podle zpráv z Prahy blíží se počet jednotlivců, kteří podepsali Anti-Chartu cifře 1 milion. Koluje vtip, že milionový občan bude zvlášť odměněn:bude si moci,jako první,Chartu 77 přečíst!--Pražský rozhlas vysílal interview s navrátilcem z italských lágrů K.Hurtem. Během pořadu byl zvlášť ostře napaden dr.K.Skalický z Českého náboženského střediska v Římě,jakož i zástupce Am.Fondu v Itálii dr.B.Bunža.--J.Oktábec napsal ve sportovním časopisu "Gól" 28.4., že signatáři Charty 77 jsou proti SSSR, který v minulé válce ztratil na 20 milionů svých občanů a "svým světodějným vítězstvím zhatil hrůzné fašistické plány".--V souvislosti s Chartou 77 byli v Praze zatčeni m.j. malíř Milan Vopálka a doc.Věra Jiroušová.--Historik Jan Tesař přijal nabídku čs.vlády k vystěhování na Západ. Dostal na srozuměnou, že jeho návrat je nežádoucí.--Čs.tisk kritizoval hrubou hru kan.hokejového teamu v Praze 18.4. Nejhorší prý byl Maloney, který po vyloučení z hry americkým soudcem "napadl před šatnou dědu-pořadatele,řádl mezi složenými holemi,až ho nakonec dvě skutečné vazby ze sboru příslušníků VB vrazily a zavřely do kanadské kabiny".--Rakouský občan W.Schiner byl 3.5. vážně poraněn střelbou čs.pohraničníků u Haugsdorfu, když se přiblížil k hraniční čáře.--Autoři Charty 77 vydali od ledna celkem 10 dalších závažných dokumentů. V posledním se žádá,aby představitelé Charty byli přijati vládou k diskusí o lidských právech v dnešním Československu.--Italská kom.strana pozvala dr.M.Huebla, aby přednášel jako profesor na institutu A.Gramsciho v Římě. Huebl oznámil čs.úřadům, že nabídku přijme,jestliže mu nebude umožněno pracovat v ČSSR a nebudou-li jeho děti nadále moci studovat.--A.Kapek měl prohlásit před kom.funkcionáři v Praze,že zveřejnit text Charty 77 nelze,protože je psána tak chytře,že by popletla na 70% občanstva.--Dva esenbáci šli na nouby a jednoho ustkla zmije. Jeho partner vytáhl notes se statemí o první pomoci,nalistoval "ustknutí hadem",pak vytáhl bouchačku a vystřelil do vzduchu."Co blbneš,prosím tě?"ptá se ustknutý policajt, "to snad chceš přivolat pomoc?" "Koukej,tadyhle stojí ... ustkne-li tě had,je nutno okamžitě vypálit ránu!"--Závodní časopis "Škodovák" si 22.4. vzal na mušku L.Pachmana,M.Lobkowicze a F.J.Strausse za to,že se jim podařilo sebrat několik tisíc podpisů na území NSR na podporu Charty 77.--"Práce" přinesla na pokračování seriál "To jsou oni", v kterém nešlušně napadla signatáře Charty 77. Každému věnovala celou stránku. Článek o V.Havlovi začíná:"Narodil se 5.října 1936 v rodině milionářských zazobanců."--V Praze zemřel velký český herec Karel Höger,68. V Brně pěvkyně Karla Tichá, 82. Ve Velkém.V. knuovník V.Hlavatý, 70.

"Nag és elcsúszottak a Sienna legényei"
(Nás nem szorították meg a júnus legényei)
Szent István király.

Dvacátéčtvrtého května 1915 padly první rány na sošské frontě. František Josef ohlašuje válku „svým“ národům, odevlečně vyhrožová pomstou Itálii a připomínal slávu rakouských praporů z dob Radeckého a Albrechta, které si dobyly tyto prapory krvavými masakry nevinného lidu. Z celé té slávy nezůstalo dnes nic než v historii italské prokletí habsburského rodu. Než se František Josef Itálii vzdal, mstil se šíleně. — Proti Itálii poslal hlavní stan, pokud to šlo, elitní trupy. Ve vojsku se šířila pověst o všeobecném generálním útoku na Itálii a rychlém postupu do nitra země. Vojsku slibována kořist, v denních rozkazech se četlo, že se nesmí činit zajatců, nýbrž každého Itala skolit, jeho odznaky na důkaz pravdy donést k veliteli, začež se slibovalo zadání na vyšší jaké ty plechové trety, jimiž staré Rakousko tolik oplývalo. Bohudík, se strany českých vojáků k takovým vraždám nedošlo. Naopak, jsouce syti strašlivé tyranie, zahazovali zbraně a přešli na druhou stranu. Unikli rádi, žil do neznáma nejistému osudu vstříc. Měli ještě obavy, že budou shíleni, slyšeli, že Italové jsou krvechtiví. Leč osmáhlí hoši Italští byli spokojeni, když mohli se některého „prigioniero“ — zajatce zmocnit, dali mu pít a zacházeli s ním tak, že až to všem bylo divno. Na straně rakouské se tak se zajatci nezacházelo...

Italie neznala Rakouska. Aspoň po stránce národnosti. Toto poznání musilo být teprve průběhem války drze vykoupeno utrpením našich lidí a politikou Československé Národní Rady v Paříži, která ve vhodnou chvíli počala v Itálii pracovat zprvu ve prospěch zajatců a pak konečně pro postavení ozbrojené, československé armády na italské půdě. Italská vláda po stránce hmotné — to dlužno dle pravdy konstatovat — se o zajatce starala velmi dobře. Jinak však zajatci v táborech svobody neměli, styk s civilními obyvateli naprosto vyloučen. I na práci byli střeženi. Pouze někteří jednotlivci nebo menší skupiny v odlehlých krajích měli poněkud větší volnost pohybu a to ještě se nesměli vzdálit z místa, kde pracovali. Táborů zajateckých bylo v Itálii více než sto a dislokováno po celém státě. I na Sicílii a Sardinii. Zajatecké skupiny po příslušné karanténě a důkladném očistění za frontou byly odesílány do připravených táborů větších nebo menších. Rozdíl v národnosti byly činěny s počátku jen v několika málo případech. To hlavně záleželo na znalosti transportního velitele, nebo ze strachu, že se rakouská armáda v zajetí mezi sebou pobije. Tato poslední okolnost přiváděla mnohé italské důstojníky až do úžasu. Nemohli pochopit, proč se zajatci mezi sebou nepohodli a nejvíce se divili tomu, že se vojsko jedné armády nemůže vůbec mezi sebou domluvit. Pro ně byli všichni stejně opovržení hodní „Austriaci“. Obyvatelé vlasti a zejména na jihu celou věc prostě nechápali. Nebylo nijak možno jim vysvětlit, že Rakousko je Babylon, kolik je tam národů a jak se jim zle vede. To znala v Itálii jen malá část inteligence a z ní ještě bylo hodně těch, kdož byli germanofily založeni. Jejich informace — pocházely z německých pramenů. Italská žurnalistika ještě před bankrotem monarchie tu i tam jevila prapodivné znalosti Rakouska. — Až do konce roku 1916 žili čeští a slovačtí zajatci povětšinou smířeni s existencí. Nebylo nijak orientace. Jen několik málo jednotlivců — a ti tápali v bezradnosti — mělo odvahu, že se prohlázovali za desertéry a hlásili se do spojeneckých armád. O tom však italské úřady nechťely nebo nesměly vědět. V prosinci 1916 přišel dosti nejasný oběžník ministerstva války na zajatecké tábory s výzvou ke slovanským zajatcům, zda by se nechtěli hlásit do spojeneckého vojska. Oběžník byl tlumočen v celé řadě táborů nesprávně, někde jej tlumočili němečtí nebo madařští šikovatelé a ihned hrozili těm, kdož se

budou hlásit, po válce šibenici. Vyzva ne výsledku nebyla právě etí ani pro Čechy. Pokud se dalo požději v koncentračních táborech zjistit, z několika tisíc v r. 1916 zajatých Čechů hlásilo se do armády něco více než jedno sto. Přihlášení do vojska vzati nebyli.

Vedení naší zahraniční revoluce, Československá Národní Rada v Paříži, docílila však řadou intervencí v Římě, že italská vláda svolila, aby zajatci české a slovačké národnosti pokud možno byli soustředěni v jednom či několika táborech. Měla to být pouze příprava na další, neboť Itálie měla o ozbrojení zajatců své stanovisko diktované nejen mezinárodním právem, ale i svým zvláštním postavením vůči spojencům i vůči samému Rakousku. Přes to v lednu 1917 byli postupně soustředováni do prvního koncentračního tábora Češi a Slovači. Tábor byl nedaleko Neapole, na trati Řím—Neapol, v úrodné krajině provincie Caserta. Město, kde tábor byl, se jmenovalo Santa Maria Capua Vetere. Do tohoto tábora bylo z různých táborů soustředěno koncem ledna 1917 na 5000 českých a slovačských zajatců. Všichni skoro, kteří sem přišli, neměli ani tušení, proč. O tom, že Masaryk, Beneš a celá řada jiných je za hranicemi, nevěděli, až na několik jednotlivců, nikdo. Považovali jejich pobyt za hranicemi spíše za útek před persekcí, nikoliv, že je to promyšlený revoluční plán.

První koncentrační tábor poskytoval obraz věčně rozčilených rakouských kasáren, kde hlavní slovo měli aktivní šikovatelé, kteří veleli německy. Dle předpisů pro zajatce jim italské velitelství nechalo volnou ruku, pokud se týče vnitřního pořádku a disciplíny v baráckách. Za takových okolností těžko se první dny otevřenější povahám žilo. Inteligence byla zamklá, jen tu a tam bylo slyšet slova nenávisti oproti Rakousku. Tvořeny pěvecké a čtenářské kroužky, fotbalové družstva, ale kolektivně revoluci ne-

bylo ani snahy, ani pozitivních důvodů. Způsob zajateckého života v Itálii musil logicky zhoubně působit i na nejtvrdší muže. Leč nezodlal aspoň hrstku. A z té, z její nezlomné vůle, odhodlání na vše, vznikl signál k odboji. Po vzájemném osobním seznání a prohlédnutí poměrů usneseno založit dobrovolnický sbor. Z důrazu jí, že ti, kdož sbor založili, neměli přímého pokynu ani z vlasti ani od vůdců zahraničních. Měli v rukou pouze jediný listek Masarykův z Londýna, v němž Masaryk psal jedné zajatecké skupině, aby se hlásila o práva pro desertéry, kde bylo slíbeno, že přijede on nebo někdo jiný do Itálie. Dále měl jeden bratr (jak bylo vše jednoduché) několik čísel „Československé Samostatnosti“ z Paříže, z níž se vyčetlo a dohadovalo, jak asi věci stojí. Pak ještě přece někdo z prvních přes zákaz si obstaral italské noviny. To bylo vše. Situace v táboře nutila však k různému kroku. Hrozilo nebezpečí, že i odvážnější bratři utonou v moři hostejnosti nebo se zaleknou teroru mnoha těch podivuhodných „šarží“, které si osobovaly veškerá práva i v zajetí provádět svoje vojácké tyranie. Dnes nezáleží na jménech. Ti všichni, kteří se 19. ledna 1917 sešli na slavném potmě „desátém baráku“, odkud se revoluce šířila, ustavili dobrovolnickou čet a jistě bez nároků. Rozhodli se

— stát co stůj — třeba i z tábora uprchnouti a jít se bit za vlast. Pochopili, že lépe pozbyt života, než živořit tak nežinně, v otroctví a bez naděje. Každý z nich svou při s Habsburky hodlal vésti do důsledků, až k té šibenici! — Ustavující schůze dobrovolnické účastnilo se ke 30 osobám. Rozhodnuto pojmenování organizaci „Československý Dobrovolnický Sbor v Itálii“. Vypracovány stanovy, dle nichž se každý jednotlivý člen svou etí zavazoval „se zbraní v ruce“ bojovat proti Rakousku a Německu kdekoli a kdykoli. Sepsán počet členstva..., program organizační a agitační práce. Během několika dnů se přihlásilo ke stu dalších. Všichni dle stanov si musili tykat, oslovovali se slovem „bratře“, nosili bíločervenou stužku na čepici a platili na potřeby Sboru. — Ustavení „Sboru“ způsobilo v táboře nepopsatelný zmatek. Dobrovolníci byli pokud se týče duševních kvalit i rozhodnosti ve výhodě proti šikovatelské mafii,

„Kanadské Listy“ —
No. 5
Vol. 11
May -
květen
1977.

BARTOŠ: PŘEDNÍ STRÁŽ

Před 60ti lety .. V italském zajateckém táboře v Capui vznikla čs. italská legie, která se významným způsobem zasloužila o vítězství Spojenců v I. světové válce. Článek je přetištěn z publikace „Zlatá Praha čs. legií“, která vyšla v roce 1920. Dal nám ji k dispozici Jaroslav Reichl.

kteř zcela správně ihned rozpoznala, že „Sbor“ bude patrně počátkem konce jejich slávy, že dobrovolníci jsou „velezrádci“ a tu třeba jednat. Nastal úporný boj. Bylo by třeba mnoho času vyličit jednotlivé fáze sporu českého vědomí s onou tehdy vysvětlitelnou pasivitou na straně tisíců, dále s brutálností šikovatelské, poddůstávací skupiny. V každém směru možno říci a to ke cti českého jména, že v tomto sporu rakusácký jed z duše českého člověka podávalo se až na malé výjimky brzy odstranili. Agitace „Sboru“ šla od baráku k baráku, pořádány schůze, ač to bylo zakázáno, počaly se vydávat denní psané noviny a měsíčník „V boj“. Litografovaný, založený lidové školy, pěvecké sbory, umělecké odhory, divadla, čítárna, zkrátka ve dvou měsících byli dobrovolníci pány situace. Byl to důsledek kulturní práce a naprosté rozhodnosti. Výbor si rozčlil své funkce. Jedni se věnovali práci v táboře, jiní činili pokusy jménem Sboru o styk s Paříží, Ruskem a Amerikou. To se brzy podařilo, přes to, že censura byla velmi přísná. Generální sekretář Národní Rady, dr. Ed. Beneš, psal, zařídil, aby chom mohli dostávat české noviny z Paříže. My sami pak noviny z vlasti, které v balíčcích co obal přicházely, užívali jako agitace. Mnohdy to byl pouhý cár, ale jak dychtivě tisíce etí jej četly, těžko dnes vysvětlit. Konfiskované noviny jevily stopy persekce v Čechách. Pro revoluční propagandu to znamenalo mnoho. Prohlášení českého spisovatelstva a odpověď Českého Klubu dodaly dobrovolníkům odvahy.

Velkonoce 1917 byly zvláště oslaveny. Dobrovolníků bylo už skoro 1000. Uspořádalo se odhalení obrazu „Za Svobodu“ od bratra Barišče. Hned na to brzy májové oslavy. — Národní Rada z Paříže vyslala k nám koncem května svého delegáta Božinova, aby se přesvědčila, kde vlastně jsme... Je zaznamenán v archivu „Sboru“ jeho výrok: My si to tak opravdu nepředstavovali. Vždyť vy už tu máte hotové vojsko! — Božinov nás informoval o celkové situaci. Naše zahraniční vedení mělo s Itálií potíže. Mohu se o nich jen stručně zmínit. Začátkem 1917 byl dr. Beneš v Itálii. Až se budou moci psát dějiny jeho práce, teprve se ukáže, jak trpce a těžce musil se československý národ domáhat, aby mohl ve zbraní jít na Rakousko... V Římě se mu přece za pomoci vlasteneckých italských politiků podařilo dosáhnout úlev pro československé zajatce a ustavit „Českou kancelář“ — „Ufficio della Boemia“, v jejíž čelo postaven náš krajan v Římě usedlý Ing. Karel Veselý. Současně vydal dr. Beneš nákladem římské „Ausonie“ italský „Boemia contro l'Austria-Ungheria“, v němž jasným způsobem vylíčil záměry českého národa ve světové válce. Také některé denní listy byly pro naši věc získány. O tom všem jsme se však v S. Maria C. V. dověděli skoro až za půl roku. V S. Maria C. V. byli Češi a Slováci od ledna 1917 do konce června téhož roku. V červnu více než dvě třetiny zajatců poslány na práci, zbytek převezzen do nové koncentrace, dál na jih. Tento tábor umístěn ve starém středověkém klášteře, který nesl jméno Certosa di Padula. Leží v krajině Basilicata mezi přístavy Salerno a Policastro. Krajina je hornatá, nedostí zdravá. Tábor mohl pojímat na 20.000 lidí. Tam tedy se i „Sbor“ přestěhoval. Mnoho členů musilo také odejít na práci. Sbor svou činnost vedl stejným, ne-li živějším tempem. Koncentrace se nyní, zvláště v srpnu a září prováděla rýchleji. Přibývali noví zajatci, staří se vraceli z práce. Dle archivů sborových začátkem října bylo zorganizováno ke 2000 dobrovolníků. Ovšem, lépe se mohlo pracovat, neboť byly noviny a pravidelný styk s Paříží. Koncem září 1917 přijel dr. Beneš opět do Itálie. Tentokrát měl větší úspěch. Dostalo se mu ze strany italské vlády, že vojsko československé na půdě Itálie utvořeno dle okolností a příhodné doby bude. Zprvu mělo vojsko být použito v zázemí, pak jako síla operačních, konečně jako armády okupační, až Rakousko padne. Ta víra tedy i v Itálii už byla. Rozhodnutí nám, v táboře, kde už bylo na 15.000 mužů, přinesl dr. Beneš osobně. — Přítiv dobrovolníků rostl. Koncem října 1917 byli dva jejich delegáti povoláni ke kanceláři Národní Rady do Říma, kterou nyní vedl František Hlaváček, důstojník, zajatý v Itálii. Mimo tyto dva bratry povoláni ještě 3 bratři z důstojnictva. Důstojníci čeští s mužstvem v táborech ještě nebyli. Historii jejich hnutí nelze v tomto stručném článku psát. Je poněkud odlišná od hnutí mužstva a v celku její vznik však byl týž jako zde. Odbočka Národní Rady navázala styky nejen s Padulou, ale i s ostatními tábory, kde byli Češi a Slováci, jejím úkolem bylo napomáhat koncentraci do Paduly, šířit revoluční propagandu, informovat italskou veřejnost o československém národě. V tom, soudím, kancelář odbočky česně obstála.

V lednu 1918 potřebovala italská armáda po velké porážce z listopadu 1917 na Soči výzvedných oddílů. Z Paduly tedy vybráno několik set bratrů, kteří rozděleni na roty a přiděleni ke všem italským armádám. Ti tvořili základ československé armády v Itálii vůbec a jmenovitě pak pozdějšího 39. výzvedného pluku. V tu dobu už také přišli do Paduly bratři z táborů důstojnických. Jen ti, kteří se do vojska hlásili.

Je přirozeno, že odjezd bratrů způsobil v táboře nadšení. Oposice proti dobrovolnictví takřka nebylo. Pouze hrstka zatvrzelců a odmínutých stála stranou, škodila, ale to už nemělo vlivu. Vedle nich zůstalo několik set lhotařských. Revoluce opanovala pole.

Italské ministerstvo války, spíše však předseda italské zajatecké komise, dnes zemřelý baron Spingardi, tuším, že nebyl valným přítelem revolučního hnutí našeho a československé zahraniční politiky. Podařilo se mu — nelze o tom dnes psát — přimět ředitele římské kanceláře Č. N. R. k tomu, že týž projevil souhlas, aby československý zajatec šel do zázemí opevňovat posice. Beze zbraní, rozdělení v tak zv. „Battaglioni di lavoro“, v uniformách italského teritoriálního vojska a pod vrchním velením italských důstojníků. Čeští důstojníci byli téměř podřízeni. Pracovní prapory, bylo jich, tuším, pět, skutečně v březnu do zázemí odejely. V tu dobu však přibyl do Itálie s plnou mocí Národní Rady tehdy podplukovník Milan Rastislav Štefánik. Jemu připadl úkol, postavit ozbrojenou československou armádu. Toho on v krátké době docílil. O věci samé blíže psát také patří k diplomatickým dějinám. Pracovní prapory byly po krátkém čase staženy. Nábor se pak provedl u nich a hlavně v Padule. Náboru se zúčastnil „Sbor“, členové výboru a komisaři odbočky z Říma. Nábor dopadl skvěle. Na první ráz se do vojska hlásilo přes 10.000 mužů. Mezi tím, co se nábor prováděl, byl už dr. Beneš v Itálii po třetí, jsa doprovázen drem Osuským, slovenským exulantem, a drem Lvem Sychravou. Přibyl na „kongres ulačovaných národů“ („Congresso del popolo oppresso“),

jenž se konal začátkem dubna 1918 v Římě. Kongresu se účastnili zástupcové všech ulačovaných národností Rakouska i Uherska: Češi, Slované, Rumuni, Italové, delegace italských parlamentních skupin. Čechy zastupoval Dr. Beneš, Jihošlovany Trumbić, Poláky Zamorski. Sjezd se konal v Palazzo dei Conservatori na Kapitolu. Odtud jménem ulačovaných národností Rakousko-Uherska vyhlášena jemu válka a proklamována jejich svoboda. Po kongresu stanoven první nástupní tábor československého vojska v lesnaté Umbríně, v městě Foligno, severně od Říma. Tam začátkem května byli bratři ozbrojováni. Tvořil pluk 31., 32., 33. Uniformu přejali po alpejích. V celku bylo v Itálii postaveno 6 pluků (31.—35. a 39.), oddíl jízdy a dělostřelctva, asi na 25.000 mužů. Armáda v těch poměrech a toho ducha zůstala silná.

Zde už začíná historie vojenská. Před odjezdem na frontu slavnostním způsobem odhalen první československý prapor a to 24. května, v den výročí jednoty Itálie. Odhalení mělo ráz vsutku slavnostní. Nejen vláda Itálie, poslanci, diplomaté všech spojeneckých států, ale i lid římský v masách přišel pozdravit naše bratry. Byl to i prapor 34. pluku, s oddělením kulometů, kterému připadla čest přejmouti z rukou Štefáníkových revolučních bíločervených praporů se znaky československých zemí. Byl krásný italský den. Na Piazza Venezia, u pomníku osvoboditele Itálie Viktora Emanuela II., proti „Palazzo Venezia“, bývalému sídlu rakouského vyslance, vlál náš revoluční prapor. Po první na tomto historickém místě zahřmělo ze stá hrdel „Kde domov můj“ jako výstraha a přeseň boje. Římský lid jásal, vální mužové cizích národností,

kteří tuto píseň slyšeli po první, neubránili se slzám. Štefáník odcházel rozechvělý, jsa doprovázen drem Sychravou. Zajisté byl to jeden z jeho nejslavnějších dnů. Bratři odešli s hudbou, která jásavě bila do římských ulic. Šli jistě a pevně. — Potom pak brzy nastoupilo vojsko československé pod velením generála Graziani na frontu. Už v červnu 1918 dostalo na Pia- vě první křest ohněm. Bratři prošli čistou neposkvrněnou krví a položili život za vlast, kterou milovali a pro níž jim žádná obět těžkou nebyla. Mezi prvními, kdož klesli před nepřitelem, byl starosta „Sboru“ bratr Jan Čapek. Ale to už jsou dějiny jiné a slavné. Není možno, aby národ se o nich příliš často a

podrobně nedověděl, neboť historie všech

legií, ať z Ruska, Francie, Balkánu a Itálie dokazuje, že ho lid náš schopen pro kulturu a pokrok světa. — Lid chudý, dělníci, sedláci tvořili zde jádro revoluce. Končíme zpědu uvedeným staroitalským heslem: „Non ci schiacerete! Siamo legionii!“ „Nas nerozbijete! Jsme legie!“

Charta 77 žádala od současné komunistické vlády jen to, co bylo zaručeno platnými zákony. Přesto jsou signatáři pronásledováni. Mnozí byli vyhozeni ze zaměstnání. Tak byl postižen gymnasiální profesor Jan Urban z Prachatic. Přetiskujeme dopis, který dostal od Jihočeského KNV. Obsah svědčí o tom, že se čs. komunisté nezměnili. Jejich metody se dnes zas podobají metodám 50. let.

Jan Urban
středníškolský profesor
Gymnázium Prachatic

Věc: Okamžité zrušení pracovního poměru

Odbor školství Jihočeského KNV v Č. Budějovicích ve smyslu ust. § 53 odst. 1. písm. b) zákoníku práce s Vámi ruší okamžitě pracovní poměr sjednaný pracovní smlouvou ze dne 3. 12. 1975 z těchto důvodů: Na společné poradě všech pracovníků gymnázia, konané dne 19. ledna 1977, byla mj. projednána otázka Charty 77, kterou se snaží její signatáři znehlodnotit výsledky naší společnosti za uplynulá období. Na závěr této porady byla schválena rezoluce na podporu politiky KSČ a proti Chartě 77. Vy jako mladý učitel, kterému společnost dala důvěru vychovávat naši mládež v duchu marx-leninského světového názoru, jste se svým odmítnutím podpisu schválené rezoluce vážně provinil proti Pracovnímu řádu pro výchovné a ostatní pracovníky škol a výchovných zařízení — směrnice MS ČSR z 19. 7. 1971, čj. 16300/71-132 (dále jen PR). Dále jste se provinil proti článku 5 PR — základní povinnosti pracovníků, který mj. stanoví, že předpokladem úspěšného plnění úkolů škol a výchovných zařízení je politicko-odborná úroveň pracovníků, socialistické kázeň, založená na vzájemné soudružské spolupráci. Svým postojem jste se provinil nejen proti plnění PR, ale i Vaš postoj nezaručuje plnění další povinnosti, tj. vychovávat a vyučovat žáky tak, aby byli plnohodnotní a oddaní členy socialistické společnosti.

Odbor školství Jihočeského KNV Vaše odmítnutí podepsat souhlas na podporu politiky strany a proti Chartě 77 hodnotí jako ztrátu důvěry socialistického učitele. Vaše zdůvodnění nepodepsání rezoluce tím, že jedním ze signatářů je i jeden Váš dobrý známý — Venek Šilhán — který by nic špatného nepodepsal, jen dokresluje Váš skutečný postoj k Chartě. Svým kladným postojem k signatářům Charty 77 jste se hrubě provinil i při plnění slibu učitele, který jste podepsal. Slibem jste se mj. zavázal, že budete vždy pracovat v zájmu dělnické třídy a uskutečňovat politiku KSČ, že budete věrní ČSSR a budete obhajovat a opevňovat její socialistické zřízení. Dále se ve slibu uvádí:

„Jsem si vědom toho, že svým osobním životem, postojem a jednáním, účastí ve veřejném životě a vystupováním podstatně ovlivňuji jako socialistický učitel i nejbližší okolí.“ Z tohoto důvodu Váš současný postoj negativně ovlivňuje nejen nejbližší veřejnost, ale i spolupracovníky a žáky školy a proto není žádoucí, abyste nadále zůstal jako učitel a spolupracovník mladé generace naší společnosti. Z výše uvedených důvodů Váš pracovní poměr končí dnem 26. 1. 1977. ZV ŘOI dle k rozvázní pracovního poměru okamžitým zrušením předchozího souhlasu dne 27. 1. 1977.

Rozlika:
Jihočeské KNV — odb. školství
Č. Budějovice

Vedoucí odboru školství
Je. KNV
František Michálek
v zast. St. Straka

Proti tomuto rozhodnutí se můžete odvolat v zákonné lhůtě u okresního soudu.

den 127.výročí narození. TGM položil americký velvyslanec T.Byrne věnec červených karafiátů s bílou stuhou s nápisem "From the American People" na hrob presidenta-Osvoboditele v Lánech. K hrobu TGM se dostavilo také 50 legionářů, kteří přijeli z Prahy zvláštním autobusem. Byli v tradičních uniformách a vedl je býv.velitel, dnes 95 let starý. Zakončili obřad přísahou "Věrní zůstanem!".--Slavný čs.fotbalista Jožka Silný oslavil v Praze "75".--Býv.lyžařský mistr Václav Ruml zemřel náhle ve věku 51 let.--Novým náčelníkem Hlavní politické správy čs.armády se stal gen.-por.Antonín Brabec.--32.Mezinárodní národopisný festival ve Strážnici připadne letos na 25. až 27.června.--V Brně se konal neoficiální sjezd čs.letců, kteří během 2.světové války sloužili na Západě.

Podmaněný svět: Sovětský president N.Podgorný byl zbaven místa v ÚV-KSSS a očekává se, že v dohledné době resignuje na místo presidenta SSSR.--Jugoslávský president Tito oslavil své 85.narozeniny. Jeho pravou rukou dnes je Stane Dolanc, který je slovinského původu.--Moskevská "Pravda" napsala, že Peking horečně zbíjí v očekávání světové války.--V Maově červené knížce pro mládež se píše, že sex ochabuje tělesné a duševní síly i revoluční nadšení. Doporučuje se studovat Marxe, Lenina a Maa a nenosit těsné spodní prádlo.--Kreml protestoval proti soukromému promítání filmu "Dr.Živago" na americkém velvyslanectví v Moskvě.--Západní diplomaté v Moskvě tvrdí, že Kreml s velkým zájmem sleduje situaci v Quebecu: uvítal by oddělení Quebecu od Kanady se silně levicovou vládou, čímž by se získala "socialistická základna" uprostřed severní Ameriky.--V Rumunsku byl zatčen spisovatel P.Goma, hlava rumunských obránců lidských práv. Prý se to stalo na nátlak Sovětů.--V Polsku je neklid mezi studenty a mladými dělníky, po záhadné smrti studenta S.Pyjase.--Zástupci kom.stran východního bloku se sešli v Sofii. Prahu reprezentoval V.Bílák. Odešel odtamtud jako spráskaný pes, protože dokonce i sovětský delegát podrobil pražské vedení strany ostré kritice za nejnepřijatelný postup vůči čs.dissidentům kolem Charty 77. Přes 300 estonských universitních studentů v městě Tartu je soustavně vyšetřováno už po 3 měsíce, aby se zjistilo, kdo dal poúnět k demonstracím, kterých se účastnilo přes 1.000 studentů. Žádali vyhlášení samostatného Estonska.--Peking nabídl znovu Dalaj Lámovi beztrestný návrat do Tibetu. Ten prohlásil, že se vrátí jen do Tibetu bez čínských okupantů.--TANJUG ostře napadl někdejšího Titova přítele Milovana Đilase.

Z Rady svobodného Československa: Pracovní symposium evropské skupiny RSČ se koná ve dnech 8. až 10.července t.r. ve Wislikofen u Zurzachu ve Švýcarsku. Referáty přednesou: Povolný, Horák, Kvetko, Řehák, Hrubý, Bena a Husák.--Jiří Horák, politický tajemník Výkonného výboru, sestavil pro americkou odborovou ústřednu AFL-CIO vhodný úvod k Chartě 77. Vyšel také francouzsky, německy, španělsky a portugalsky.--Dr.Kvetko a dr.Jiří Horák navštívili Washington a jednali m.j. s vedoucím čs.oddělení na zahr.ministerstvu, jakož i s mluvčím Hlasu Ameriky a Svobodné Evropy.--Vyšlo 11.číslo "Czechoslovak Newsletter" s bohatým obsahem.--V M.J.zemřel býv.člen Zastupitelstva RSČ inž.T.Lipčík, rodák z Nitry.--Dr.Martin Kvetko, člen předsednictva Rady přednášel 30.4. v Torontě, jako host Masarykova domu, u příležitosti 58.výročí tragické smrti gen.M.R.Štefánika. Jeho přednáška měla název: "Štefánik-symbol československé státnosti".--J.Horák se účastnil v New Yorku recepce na počest M.Suarese, portugalského ministerského předsedy.--Funkcí období dnešního výboru Rady vyprší letos na podzim a bude se volit výbor nový.

Rubrika "ztracených duší": Jiří Pelech z Brna-Lišně /Toronto?/, Mike Becka /Toronto?/, Anton Svejč, příp.Svek /Toronto?/, Milan Kozák /Edmonton?/, Milan Havlín, Milan Kozák /Edmonton?/, František Heran /Barrie?/, Lad.Šedivý /Montreal?/, Jana Beranová /Vancouver?/, Vlad.Chrappa /Toronto?/. Prosíme naše čtenáře, aby hledané na naši výzvu upozornili.

Došlé pozdravy: Ant.Vlach/Hamburg/ z Ženevy, manželé Márovi/Stowe,Vt./ze Sarasoty,Fla., A.Wenzbauer /Winnipeg/ ze Světového mistrovství v ledním hokeji ve Vídni, V.Lízna/Hamilton/ z Atikokan, Ont., R.Wierer z Tel-Avivu, Douchovi z Kodaně, Jiří a Emanuel Kludští z Münster, MSR, Rev.Z.Čížkovský z Bedfordview, JAR. Všem srdečně děkujeme..

Naši ve svobodném světě: Čs.poradní sbor v záp.Europě vydal několik zajímavých studií, např. osobní údaje o čs.rozvědčikovi S.Šimkovi, který požádal o azyl v Anglii. Sbor vydal také dvoubarevnou nálepku Charty 77. Aršík 4 nálepek stojí 82 a lze je objednat na adrese: Čs.poradní sbor, Postfach 86 07 32, 8000 München 86, W.Germany. Hodí se na auta a zavazadla.--Prof.Jan Oppl přednášel na IV.Mez.sjezdu o arterioskleróze v Tokyu a předsedal sekci o metabolismu lipoproteinů.--Petr Horyna byl v Curychu souzen za loupežné přepadení banky.--U příležitosti svého sjezdu ve Vídni vydala Čs.strana národně socialistická v exilu serii pohlednic. Jsou na nich: dr.Milada Horáková, dr.P.Zenkl, TGM, S.Kratochvíl a J.Kotek, dr.E.Beneš a senátorka Františka Plamínková. Vyšla také fotografie čestné tribuny strany z r. 1947 a scéna ze srpna 1968 před budovou Melantricha. Serie má název "80 let ve službách národa".--K.Kryl vydal vlastním nákladem "7 básniček na zrcadlo" a "Pochyby". Objednávky na: K.K., Connollystr. 3. App.G-0601, 8000 München 40, West Germany.--Býv.ředitel SN pro styk s veřejností Jiří Janáček se 4.5. v New Yorku dožil "69"

Návštěvníkům sev. Itálie doporučujeme český pension IGEA PRAGA, Viale D'Annunzio 30, 47036 Riccione, Riviera Adriatica, Italy. Tel./0541/41.157.---Znamé sportovní dvojici, manželům Hubáčkovým, se ve Frankfurtu narodila dvojčata.---Manželé Kotašovi, oba lékaři z Olomouce, působí v Münster, NSR.---Na dovolenou do Bulharska si lehkomyšlně zajel býv.čs.sportovec Martínek z Olomouce/Dukla/, působící v Hagenu v NSR. Je delší dobu nezvěstný. Jsou obavy, že byl vydán do ČSSR.---Prof.Vrat.Bušek oslavil v USA "80".---V italské Latině je dnes 15 našich uprchlíků, v Padricanu 5. Emigrace do zámoří je obtížná.---Australská operní zpěvačka Miluška Šimková má v listopadu t.r. vystupovat v Japonsku. Zavíté též do Kanady.---Písemným hlasováním byl prof.V.Krajina z Vancouver, B.C. zvolen předsedou Čs.strany národně socialistické v exilu. Ústřední tajemnicí se stala L.Drobílková.---V New Yorku zemřel náhle býv.čs.olympijský veslař Josef Schejbal, 54.---Přihlášky na XI.sjezd Čs.sportovců v zahraničí /3.a 4.9./ v Belcamp, Md., přijímá: L.Jánský, 218 W. 24th St., Deer Park, L.I., N.Y., 11729, USA.---Washingtonská odbočka ČsNRA uspořádala 22.4. zajímavé přednáškové pásmo "Perličky z historie vysílání do Československa", které řídili dr.J.Drábek a dr.V.Fleischer.---2.4. byl v Sydney v Austrálii slavnostně otevřen Čs.národní dům a Sokolovna. Stuhu v tradičních čs.barvách přestříhl plk.J.Novák.---A.Faltusová vypovídala 15.3. jménem Čs.národní rady americké před senátním výborem "On Security and Cooperation in Europe" ve Washingtonu.---Operetní večer s Járrou Koutem se konal v Los Angeles, Cal. 7.5.---Novým náčelníkem Ústředí Čs.sokolstva v zahraničí se stal dr.Zdeněk Bidlo, rodák pražský, dočasně sídlící v Curychu.

Zajímavá publikace: Hrabalovu knihu "Postřižiny" budeme mít na skladě v krátké době. Přijímáme předběžné záznamy. Kniha stojí 16.

Náhodná nabídka: známý kraj.pracovník A.Čech z Owosso, Mich.nám dal k dispozici několik zpěvníků "Kdo má rád tu českou písničku", 55 stran, za \$1. Obsahuje 90 textů nejhezčích moravsko-slováckých a českých písní. Objednávky vyřizujeme obratem.

Masaryktown: Toto pěkné rekreační středisko patří Masarykovu domu v Torontě se nachází na Scarborough Golf Club Rd. ve Scarborough a má velký plavecký bazén, kabiny na přespání a prvotřídní restauraci s právem prodeje piva a lihovin. Strava je znamenitá a naše; dokonce dostanete i švestkové knedlíky. Další informace dá nájemce restaurace p.Vtípil na tel.č. 431-2561. Doporučujeme.

Zástupce AFCE v Kanadě sděluje: Hledají se tito dlužníci: Miroslav Caha-120, Jan Čandrá-130, Miroslav Čech-120, Emil Čerňanský-95, Rudolf Černý-100, Vlad.Chrappa-120, Michaela Ciplová-120, Pavel Čuvala-120, Eva Czenková-120, Frant.David-120, Vlad.Dobruský-420, Adolf Dostál-140, Jindřich Drapalík-420, Jar.Droznak-120, Jar.Dvořáček-140 a Zdeněk Dvořák-120. Dlužné částky se splácí na adresu: Am.Fund for Czechoslovak Refugees, Box 392, Port Credit P.S., Mississauga, Ont. L5G 4M1. Šeky nebo M.O. vypisujte na "Am.Fund".

Ze života krajanů a exulantů: V Collingwood, Ont. zemřel býv.čs.lyžařský mistr Mušil.---Prof. J.L.A.Horná sestavuje historii českých a slovenských imigrantů v Albertě v rámci Ethno-Cultural Groups Project.---Kdo navštíví Abbotsville, B.C., překvapí ho česká restaurace p.Karla Zbírala v č. 33787 South Fraser. Chutná jídla, vzorná obsluha, příjemné prostředí.---Lad.Koldinský z Kentville, N.S. se 2.6. dožívá "77".---Letec Josef Kraus se úspěšně usadil v Edmontonu.---P.farář Kovanda z Texasu působí dočasně v Montreálu.---Podrobnosti o rekreačním letním středisku Tyrolean Village Resorts v Collingwood, Ont. zájemcům podá pí Martínková, tel.v Torontě 534-8452. Jízda na koni, tenis, koupání.---Snaha jistě cestovní kanceláře přimět posrpnové uprchlíky, aby psali vlastnoruční žádost "prezidentovi ČSSR, Praha, Hradčany o odpustenie priestupku za nedovolený odchod a pobyt mimo hranic ČSSR" je absurdní nesmysl. Kdo uvěří, ať tam běží.---Čtenář B.J. z Hamiltonu nám píše: "To kšeftování se Sověty je tragédie, na kterou všichni jednou doplatíme. Ty boty v Polsku nebo v Sovětském svazu budou nosit vojáci, až půjdou Evropou. V žaludku budou mít kanadskou nebo australskou pšenici a povezu je nákladáky z továrny, kterou staví Amerika na Sibiři!"---Hamiltonská odbočka ČSNS pořádá táborák na farmě u Obrů a Urbanů 4.6. v 6 hod.večer. Další informace: 689-4022.---Pouť do Midland je 5.6., tel. v Torontě: LE2-5272, v Burlingtonu 523-1932.---Kdo nám neposlal dobrovolné předplatné na rok 1977, toto číslo je poslední, které dostane.. /Litujeme, ale.../

"Kanadské Listy"/Can.News/
Box 520, Station "D"
Toronto, Ont.
M6P 3K1

Second Class Mail-Reg.No. 3088
Postage Paid at Port Credit P.S.
Mississauga, Ont.

Return Postage Guaranteed.

TO:

Printed Matter.